

ИОРДАНЪ СТУБЕЛЪ

МАКЕДОНСКА ПЪСЕНЪ

Бѣла ружа е цѣвтѣла,
и звездица хубавица
вечеръ въ люлка ме е грѣла,
а презъ утринни невзрачни
и надъ менъ е майка пѣла
пѣсни стари и юначни.

Тя отхрани седемъ сина,
седемъ горди великани,
но вихрушка прязношь мина..
Надъ гори, поля безмѣрни
отъ тогава пропасть зина —
гробъ на мойтѣ братя вѣрни.

Затова сега пустѣятъ
нашитѣ синури и буки
само майкитѣ люлѣятъ
люлки надъ земи гробовни,
и по жертва тихомъ пѣятъ
пѣсни стари и тѣжовни.

ПИРИНСКА ПЪСЕНЪ

Когато се роди, кѣлниха нивитѣ
и нароиха кошеритѣ вѣнъ.
На ранина, отъ мѣхъ орлитѣ дивитѣ
оплетоха му люлчица за сънъ.